

ρηθείς μισέρ Τζωρτζέτος / καὶ γροικᾶται ὅλο τὸ πρᾶμα ἓνα μόνον τὰ σημάδια ποὺ φαίνονται καὶ κολληταρανικὸς τοῦ Μανώ / λη Τριανταφύλλου καὶ Κουμούνας Στρά-
 τας τὸν ὁποῖο τοῦ τὸν ἐδίδειν καὶ παραδίνει τοῦ τονε / πουλεῖ τοῦ / τονε / ἀπὸ τῇ[[ς]]ν
 / σήμερον μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ ποσσέσαν του διὰ ρεάλια σαράντα ἤτοι
 (νούμερο) 40/ σκαθὼς / ἀναμεταξύ τος ἐταιριάσασιν τὴν ὁποία πληρωμὴν καὶ τιμὴν
 τοῦ αὐτοῦ χωραφιοῦ τὰ ἔλαβεν / καὶ ἐπερίλαβέν τα ὁ ρηθείς πουλητῆς ὁ παπὰ κυρ'
 Ἰωάννης ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν τὸ μισέρ Τζωρτζέ / τον καὶ κράζεται πληρωμένος
 καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἓνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ / τὸ παραδίδειν εἰς τὰ
 χέρια του νὰ τὸ κάμειν ὡς θέλειν καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν του καὶ ἀγορά / του
 πουλήσειν χαρίσειν πουρκοτάξειν ψυχικὸν τὸ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς καὶ διὰ κανέναν
 καιρὸν ὃ / που νὰ ἤθελε εὐρεθεῖν κανεὶς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα
 διὰ τὸ αὐτὸν / πρᾶμα ὁμπλιγάρεται ὁ εἰρημένος πουλητῆς ὁ παπὰ κυρ' Ἰωάννης
 αὐτὸς / καὶ οἱ κληρο / νόμοι του / καὶ τὰ καλὰν του ὅθεν καὶ ἄ / ν εὐρίσκονται νὰ
 μαντινιέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην καὶ νὰ ξανγγουσεύην εἰς πᾶσαν ἐνάντι / ον τοῦ αὐ-
 τοῦ πραγμάτου. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν τῆς παρούσας πουλησίας βά-
 ζουν καὶ ἄ / λληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια εἴκοσιν ἤτοι (νούμερο) 20/ ὁ ἀλληλο-
 γήσας νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ πᾶ / λι ἢ παρὼν πουλησία νὰ εἶναι στέρεα βεβαία καὶ
 ἀχάλαστην καὶ νὰ ἔχῃν τὸ κύρος καὶ ἀνέκο / πτον παρακαλώντας καὶ ἀξιόπιστους
 μάρτυρες οἱ ὁποῖοι γράφου ὑπὸ χειρός τος ἀπογρά / φοντας καὶ ὁ ἴδιος πουλητῆς
 ὑπὸ χειρός του εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς. —

/ — Ἰωάννης ἱερεὺς Φρανκουλάκης στέργω καὶ βεβαιώνω τὰ ἄνωθε —

/ — Χριστόδουλος Ἀμάγης μάρτυρας ὡς ἄνωθε —

/ — Γεωργιλὰς Καλαβρὸς μάρτυρας ὡς ἄνωθε —

/ — Ἐγὼ Δημήτριος Κυνηγὸς μάρτυρας τὰ ἄνωθε — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

148

Ἑταιρεία

φ. 87^v

/ Φ 88

/ + Εἰς δόξαν τοῦ παντοδύναμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. Ἔτην ἐκ τῆς ἐνσάρχου αὐ-
 τοῦ οἰκονομίας [...]/ μηνὶ Μαΐου 25/ εἰς τὸ σπῖτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτά-
 ριου ἐδῶ παρὼν ὁ πανεν[τι] / μότατος ἀφέντης πρὲ Μιχαήλ Κορφιάτης καὶ ὁ μα-
 στρὸ Νικόλας Ζούλης ὁμόφωνοις μένουν / καὶ οἱ δύο ἀναμεταξύ τος μὲ καλήν τος

ὁρεξιν καὶ μεῖ ἰδιάν τος βουλὴ λέγειν ὁ ἄνων εἰρημένο[ς] / ἀφέντης πρε Μιχελῆς
 τὸ πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται εἰς τὴν τοποθεσίᾳ τοῦ Ἀγερσανίου / ἀπὸ
 γονικό του ἓνα κομμάτιν χωράφιν μετὰ τὸ πηγάδιν του καὶ μετὰ συκαμιές καὶ ρουδιές
 ποὺ ἔχειν μέσαν καὶ με[....] / ντου δέντρα καθὼς εὐρίσκεται μετὰ ὅλαν του τὰ δικαίω-
 ματα καὶ ποσσέσαν συνμπλιασμένον / εἰς τὸ ἀμπέλι Μάρκου Μπαλιοῦ καὶ Μαρίνου
 Νισουρίου τὸ ὁποῖο πρᾶμα ὁ ἄνωθεν ἀφέντης / πρε Μιχελῆς ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ
 βάνειν νὰ τῶχουσιν ἀνάμεσόν τος μετὰ τὸν ἄνωθεν μαστρὸ Νικό / λα μετὰ τὶς μόδους
 καὶ κοντετζιόνες τὶς κάτωθεν. Ἦγουν ὁ εἰρημένος μαστρὸ Νικόλαος δὶ / νει τοῦ
 αὐτοῦ ἀφέντην πρε Μιχελῆν ρεάλια πέντε ἡμισυν ἦτοιν (νούμερο) 5 1/2 οὐ διὰ νὰ
 ἔχουσιν τὸ αὐτὸν / εἰρημένον πρᾶμα μαζὶν παντοτινὰ παίδιων παιδιῶν τος καὶ δια-
 δόχων τος ξεκαθαίρ / νοντας ὅτιν τὸ αὐτὸν χωράφιν νὰ εἶναι κρατημένοι καὶ οἱ δύο
 μερίδες ἡγου ἀφέντες / πρε Μιχελῆς καὶ οὐ μαστρὸ Νικόλας ὅτιν νὰ ξοδιάσουσιν
 ἀνάμεσόν τος νὰ τὸ φυτέψουσιν ἀμπέ / λι καὶ νὰ περάσουν ἀνάμεσάν τος ὅλες οἱ
 ὁδοὶ τόσον στὸ φύτεμα ὡσὰν καὶ εἰσὲ ζευγάρια / καὶ σὲ ὅ,τιν ἄλλη ὁδοὺ θέλει
 τὸ πρᾶμα νὰ γίνετα καὶ νὰ φράνζετα ἀκόμη νὰ εἶναι κρατημένοι / καὶ οἱ δύο
 τος νὰ ξοδιάζουν νὰ κάνο καὶ ἓνα περιγάρδιν ἡγου ποτιστικὸν καὶ ξοδιάζον / τας
 νὰ γένην τὸ περιβόλιν νὰ μὴν ἔχην ὁ ἀφέντης ὁ πρε Μιχελῆς ἄλλη ὁδοὺ στὸν πε /
 ριβόλιν παρὰν ὁ μαστρὸ Νικόλας νὰ τὸ δουλεύην καὶ ὅ,τι κάμει μέσαν ἀπὸ φροῦτα
 καὶ χορτα / ρικὰ νὰ ἔχην πάντα τὰ ἑμισάν του ὁ ἀφέντης πρε Μιχελῆς εἰς δὲν τοῦ
 ἀμπελιοῦ / τὶς ὁδοὶ ὅλες τόσον εἰς τὶς καμάτους φτεσίματα καὶ ἄλλες ὁδοὶ ὅπου
 νὰ γίνετα τὸ / πρᾶμα παντοτινὰ νὰ εἶναι ἀνάμεσόν τος ὅλες οἱ ὁδοὶ καὶ εἰς τὴ
 νιτράδα ὅπου / ἤθελε ξαπεστείλειν ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ κάνη τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ εἶναι
 κρατημένοι / καὶ οἱ δύο τος νὰ ξοδιάζουν νὰ κουβαλοῦ καὶ τὴ νιτράδαν τος. Λοιπὸν
 καὶ οἱ δύο νὰ ξοδιάζουν / νὰ τὸ δουλεύου τὸ αὐτὸν πρᾶμα παντοτινὰ. Ἀκόμη ὑπό-
 σχετα ὁ εἰρημένος μα / στρὸ Νικόλας ὅτιν νὰ βάλην πέντε ποδάρια ἡγου πέντε
 γυψέλια μέλισσες ἀ / πὸ λόγουν του μέσαν στὸ ἴδιο πρᾶμα νὰ τὶς ἔχουσιν καὶ αὐτὲς
 ἀνάμεσόν τος τὰ αὐτὰ / μέρην καὶ νὰ μοιράζουν τὸν διάφορόν τος εἰς τὴν μέσην
 τος καὶ νὰ τρέχουν οἱ ἄνωθεν / κοντετζιόνες ἀνάμεσόν τος ὡς ἄνωθεν παίδιων παι-
 διῶν τος κληρονομικῶς καὶ / τὰ ἐξῆς ὁμολογώντας ὁ ἀφέντης ὁ πρε Μιχελῆς πὼς
 ἔλαβεν τὰ ἄνωθεν πέντε ἡμισυν ρε / ἄλια ἀπὸ τὸν εἰρημένον μαστρὸ Νικόλαον καὶ
 κράζεταιν κοντέντος καὶ ἀνεπαμένος / καὶ εἰσὲ περ σόρτεν καὶ εἰς κανέναν καιρὸν
 ὅπου οἱ διάδοχοιν τος δὲν ἔθελαν ταιριάζειν / ἀνάμεσόν τος νὰ μποροῦσιν νὰ μοιρά-
 ζουν τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ παίρνην πᾶσα εἰς τος / τὸ ἑμισόν τος. Εἰς ὅλον τὸ ἄνων γε-

γραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι παρα / καλώντας καὶ
ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος — —
/ — πρὲ Μιχελῆς Κορφιάτης στέργω καὶ βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν —
/ — Νικόλας Ζούλης στέργω καὶ βεβαιώνω ὡς ἄνωθε —
/ — Ἀντώνης Σπανόπουλος μάρτυρας —
/ — Ἀντώνης Βαπτισμένος μάρτυρας
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

149

Πρόσθετο προικοσύμφωνο

φ. 88^{r-v}

/ + ἐβγαλμένο Φ. 89.

/ [Εἰς δ]όξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681 / ἐν μηνὶ Μαΐου 26 / εἰς τὸ
ἀρχοντικὸν τοῦ μισερ Σταμάτην / Νταρόδου ἐδῶ παρὼν τὰ κάτωθεν μέρην τὸ ἐν
μέρος ὁ κύρ Σταμάτης Πονηρὸς ὁμάδιν με τὸν υἱόν του τὸ / Δημήτρη καὶ ἀπὲ τὸ
ἄλλο μέρος ἡ κερά Σοφία γυνὴ τοῦ ποτὲ Δημήτρη Λοῖζου λέγοντας τὰ αὐτὰ μέρην /
πὼς ἐκάμασιν συνοικέσιον καὶ ἐπῆρεν ὁ ἄνω εἰρημένος Δημήτριος ὁ Πονηρὸς τὴν
θυγατέραν τῆς / ἄνων εἰρημένης Σοφίας ὀνόματιν Ἀντριάννα εἰς γυναῖκα του εὐλο-
γητικὴν καθὼς διακελεύου οἱ θεῖ / οἱ καὶ ἱεροὶν νόμοι ἀπὸ τοῦς 1680 / Ὀκτωβρίου
17 / καθὼς διαλαβάνειν τὸ γράμμα ὅπου ἔχουν κα / μωμένον ὑπὸ χειρὸς τοῦ μακα-
ρίτου παπᾶ κύρ Φιλίππου Στέργην στὰ ὅποια ὅσαν τὸς ἐτάζα / σιν θέλου τώριν
πάλιν τὰ αὐτὰ μέρην καὶ ἐπροσκάλεσαν ἐμέναν τὸν ὑπογράφοντα νοτά / ριον διὰ νὰ
τὰ ξανανουμενάρουν καὶ νὰ τὰ τυπώσουν εἰς τὴν μάννα τῆς καντζηλλαρίας μας /.
Καὶ μάλισταν ἔχουν νὰ τὸς ἐτάξουν καὶ ἄλλα παραπάνων ἀπὸ κεῖνα ὅπου τὸς ἐτά-
ξασιν εἰς τὸ / ἐκεῖνον γράμμα. Λοιπὸν ἰδοὺ ὅπου γράφομε κατὰ ὄνομα τὰ ὅσαν τὸς
ἔχουν ταμένα καὶ κεῖνα ὅπου / θέλου τὸς ἐτάξουν τώριν. Ὅθεν ἡ ἄνωθεν κερά Σοφία
τάζειν τῆς θυγατέρας τῆς καὶ τοῦ γαμπροῦν / τῆς τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χρι-
στοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τῆς. Ἐπειτα εἰς ὄνομα προίκας / ἀρχὴν
τὸ σπίτιν ὅπου κάθεται τὴν σήμερον εἰς τὸ χωρίον στὰ Μυτριά στὶς Ἐγγαρεὺς με τὸ
μαγερεῖον του / καὶ με τὴν σίρμην του καὶ με ὅλα του τὰ δικαιώματα καθὼς εὐρί-
σκεται ἀπὸ τὴν σήμερον τὸν σύνμπλι / ο τοῦ Βασίλη Γαλανάκη. Ἀκόμη καὶ τῆς
Μισοράχος τὰ χωράφια τὰ σύνμπλια τοῦ ποτὲ Νικολοῦ / Ξενάκη. Ἀκόμα καὶ τοῦ
Ματζουμᾶ τὸ χωράφιν σύνμπλιον τοῦ σινιὸρ Μαρκέτου Κορονέλλου. Ἀκόμη / καὶ